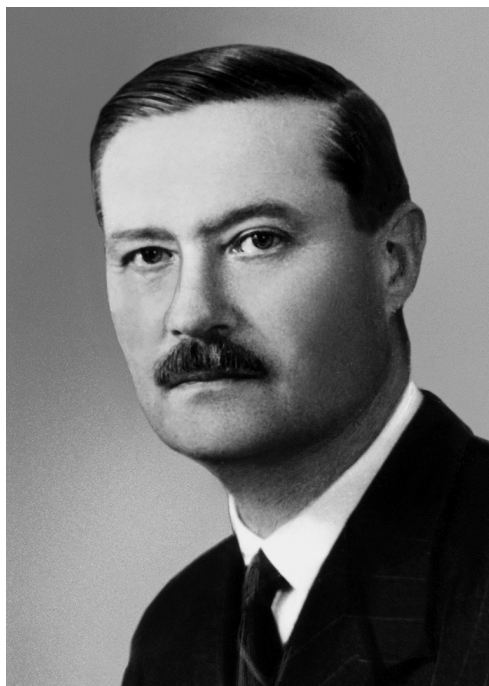

DR. GUOTH GY. ENDRE

1885–1978

Állatorvosdoktor, az állatorvos-tudomány kandidátusa, egyetemi tanár, a patkolástani intézet (1915), majd a sebészeti klinika (1929–1948) vezetője. A versenylovak, a pata- és csülökbetegségek, valamint a végtag statikájának elismert kutatója, kiváló, európai hírű sebész, diagnoszta.

Guoth Gy. Endre 1885. december 11-én született Kemenesszentmártonban (Vas vármegye). Elemi iskoláit szülőfalujában végezte. A soproni líceumban érettségizett, 1905-ben iratkozott be a M. kir. Állatorvosi Főiskolára, és 1909-ben szerzett állatorvosi diplomát. Még ebben az évben tanársegéddé nevezték ki a sebészeti klinikára, ahol 1914-ben megbízást kapott a patkolástan előadására. 1913-ban állatorvos-doktori oklevelet szerzett. 1914-ben a patkolástan alaposabb tanulmányozása céljából egyéves külföldi tanulmányútra Németországba mehetett; ez idő alatt a német állatorvosi főiskolákon kívül meglátogatta még a bécsi, a berni, a zürichi, a koppenhágai és a stockholmi állatorvosi főiskolák sebészeti klinikáit és patkolástani intézeteit. A tanulmányútról visszatérve, 1915 augusztusában segédtanárrá nevezték ki, és végleges megbízást kapott a patkolástani intézet vezetésére. E munkaköre mellett az első világháború éveitől a sebészeti klinikai szolgálatot is ellátta.

111

1925-ben nyilvános rendkívüli tanár, majd 1929-től kezdve Berrár Mihály

professzor halála után egy évig rendkívüli, majd nyilvános rendes egyetemi tanárként a sebészeti klinika vezetője lett.

Az állatorvosképzésnek a M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemhez való tartozása végén, az 1944/45-ös tanévben a Mezőgazdasági és Állatorvosi Kar dékánja volt, majd ezt a megtisztelő posztot még az 1945/46-os és az 1946/47-es tanévben is betöltötte, amikor intézményünk már a Magyar Agrártudományi Egyetem karaként működött. Az 1947/48-as tanévben prodékán volt.

A Magyar Agrártudományi Egyetem átszervezésekor, 1948-ban rendelkezési állományba helyezték, majd 1949-ben 40 évi oktatói szolgálat után nyugállományba vonult. Szakállatorvosként a székesfehérvári állatorvosi ambulancia vezetésére kapott megbízást. Szorgalmas munkával eltöltött újabb 10 esztendő után, túl 75. életévén, véglegesen nyugállományba került.

Kutatómunkájában előszeretettel foglalkozott a ló végtagsebészetével, munkái között találunk azonban az általános sebészet és szemészet témakörébe eső vizsgálatokat is. A szembetegségeket a szavatosság nézőpontjából vizsgálta. A ló végtagbetegségeivel foglalkozó közleményeinek különös értéke, hogy csaknem valamennyi figyelembe veszi a végtag statikai és funkcionális viszonyait is. Ezek közül is jelentős helyet foglalnak el a hajlító- és nyújtóinak funkcionális szerkezetét és betegségeit ismertető tanulmányok. Pályafutásának első másfél évtizedében a patkolástan területén összegyűjtött nagy tapasztalatát 1925-ben *A pata és csülök ápolása és betegségei* című jól rendszerezett, tömör stílusban megírt tankönyvben foglalta össze. *Sebészet – Állatorvosok és állatorvostanhallgatók számára* című, 1944-ben megjelent tankönyve nemcsak több mint másfél évtized hiányát pótolta, hanem 18 éven át egyedüli magyar nyelvű forrásmunkája volt az állatorvostan-hallgatóknak az általános sebészeti ismeretek elsajátításához. Sajnálatos módon a II. világháborús események megakadályozták Guoth professzort abban, hogy az Überreiter bécsi állatorvos és sebészprofesszor szerkesztésében megjelentetni tervezett állatorvosi sebészeti tankönyv egyik – általa már megírt – fejezetét nyomdába küldje.

Mindennapi rendszeres munkájának részét képezte a versenylovak sebészeti betegségeivel való foglalkozás. Hivatali beosztása és külön megbízás alapján évtizedekig látta el a lóversenypályán az állatorvos szakértői tisztséget. Nagy gyakorlati tapasztalata és elméleti felkészültsége képessé tette arra, hogy sokszor már a sánta ló alapos megtekintésekor biztonsággal ismerte fel a mozgászavar okát.

Azt a nagy-nagy gyakorlati tapasztalatot, amelyet 40 éven keresztül a ló végtagbetegségeinek diagnosztikájában szerzett, még nyugdíjas éveiben is, csaknem 30 éven keresztül felhasználta a versenylovak sántaságának megállapítására.

Ezt már nem munkaköri kötelességből, hanem a hivatás és a szakma, de talán főleg a telivérek szeretetéből tette.

Négy évtizedes oktatói tevékenysége alatt Guoth professzor állatorvosok számos generációját nevelte és tanította az állatorvoslás elméleti és gyakorlati ismereteire. Elmélyült, széles körű elméleti tudását és nagy gyakorlati tapasztalatát kedves, szerény modorával tervszerűen adta át hallgatóinak, fiatal munkatársainak. A munka- és a hivatásszeretet töltötte ki egész életét.

Széles körű és rendkívül alapos kutató típusú egyéniség, nemzetközileg elismert versenyló- és lábvégbetegség-diagnosztika volt. Szerény, csendes, zárkózott embernek ismerhettük. Saját és mások munkájával szemben igényes, magas követelményeket állító, a rendet, a pontosságot, a tisztaságot szigorúan megkövetelő, ugyanakkor munkatársaival szemben megértő és segítőkész vezető volt.

1978. november 17-én, 93 éves korában hunyt el, Budapesten temették.

Irodalom

Kovács Gyula: A 90 éves Guoth Gy. Endre professzor köszöntése. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1976. 31. 2. 134.

Fehér Dezső: Egy élet a telivérek szolgálatában. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1976. 31. 2. 135.

Guoth Gy. Endre dr. 1885–1978. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1979. 34. 3. 147–148.

Guoth Gy. Endre (1885–1978). In *Magyar agrártörténeti életrajzok*. A–H. Szerk.: Für Lajos–Pintér János. Magyar Mezőgazdasági Múzeum, Budapest, 1987. 707–708.

Domán Imre: Guoth professzor portréjához. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1988. 43. 4. 196.